

รูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน

A Model of the Linkage between Tourism Research Results and the Usage of the Results by Tourism Business Entrepreneurs in the Andaman Tourism Cluster

แสงแข บัญศิริ^{1*}

Sangkae Punyasiri^{1*}

Abstract

The objective of this study was to develop a model for linking tourism research results to the utilization of the results by tourism business entrepreneurs in the Andaman tourism cluster. This was a mixed research method using both quantitative and qualitative analyses. The population of the study involved Andaman tourism entrepreneurs, researchers, and funding source officers. This research applied convenience sampling to choose 400 samples for quantitative data. The statistics used for data analysis consisted of frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and regression coefficient. As for qualitative data, 40 subjects were selected by random sampling to attend in-depth interviews, including group discussion. Data were analyzed using content analysis techniques. The results of the research found 123 tourism research studies in the Andaman

¹คณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

¹Graduate School of Tourism Management, National Institute of Development Administration, Khlong Chan, Bang Kapi District, Bangkok 10240

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: sangkae@gmail.com)

รับบทความวันที่ 13 พฤษภาคม 2565 แก้ไขวันที่ 13 สิงหาคม 2565 รับลงตีพิมพ์วันที่ 15 สิงหาคม 2565

tourism group were conducted over the past 10 years (2009-2019), and there were five funding sources. The process of disseminating research studies was in the form of publishing articles in academic journals, in the online library database systems, and presentations at domestic and international academic conferences. It was found that factors affecting research utilization were three co-predictive parameters: the researcher, the communication of research results, and the tourism business operator's learning aspect, which predicted or influenced the research utilization significantly at the 0.001 level ($R^2 = 0.396$). Furthermore, it was found that the predictive parameters of selecting a research topic did not have a statistically significant influence on the research utilization. The linkage model of tourism research results in the Andaman tourism group consisted of five compositions (SACLO): selecting the research topic, the researcher, the communication of research results by the researcher, the learning aspect of the tourism business operators, and the output of the research utilization.

Keywords: *Linkage, Research, Tourism, Entrepreneur*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีแบบคู่ขนานใช้ทั้งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ผู้วิจัย และตัวแทนของแหล่งทุน การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 400 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย การวิจัยเชิงคุณภาพใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ตัวอย่าง ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันที่มีการจัดทำในช่วงระยะเวลา 10 ปี (พ.ศ. 2552 - 2562) มีจำนวนงานวิจัยทั้งหมด 123 เรื่อง การเผยแพร่งานวิจัยมีทั้งในรูปแบบของการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ การนำผลงานวิจัยเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลสืบค้นห้องสมุดออนไลน์ การนำเสนอในการประชุมวิชาการทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า ค่าตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ด้านผู้วิจัย ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย และด้านการเรียนรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว สามารถร่วมกันพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) = 0.396 ทั้งนี้ พบว่าตัวแปรพยากรณ์ด้านการคัดเลือกหัวข้อวิจัยไม่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และรูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ (SACLO) ได้แก่ ด้านการคัดเลือกหัวข้อวิจัย ด้านผู้วิจัย ด้านการสื่อสารผลงานวิจัยของผู้วิจัย ด้านการเรียนรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และด้านผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

คำสำคัญ: การเชื่อมโยง งานวิจัย การท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ

บทนำ

การเติบโตอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Tourism Authority of Thailand, 2020) ตามที่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ระบุแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเฉพาะผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวของไทยมีความตระหนักในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก การเลือกใช้และการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นผลงานทางวิชาการหรือผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในประเทศที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำข้อค้นพบมาสนับสนุนการปฏิบัติงานหรือใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนมาก มีลักษณะซับซ้อนและมีความละเอียดอ่อน การหาทูลเชื่อมโยงผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ให้ตรงกับความต้องการสำหรับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง (Junhasobhage, 2016) เนื่องจากประเทศไทยมีการดำเนินการวิจัยด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องและมีแหล่งทุนหลากหลายแห่งให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นจำนวนมาก อาทิ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) มหาวิทยาลัยของรัฐ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) (The Thailand Research Fund, 2018) ทั้งนี้ การเผยแพร่ผลงานวิจัยด้วยรายงานฉบับสมบูรณ์ได้ถูกบรรจุไว้ในห้องสมุดออนไลน์ของแต่ละสถาบัน ส่วนบทความวิจัยถูกเผยแพร่ในเว็บไซต์ต่าง ๆ ทั้งจากมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในการรวบรวมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ ทั้งในด้านปริมาณข้อมูลงานวิจัยที่มีจำนวนมาก การกระจายไปหลายแหล่ง และต้องใช้เวลามากในการเข้าถึงประเด็นที่นำมาใช้ได้จริง (National Research Council of Thailand, 2018) ด้านสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้มีการจัดทำ “คลังข้อมูลงานวิจัยไทย” เป็นหนึ่งในมิติโครงสร้างพื้นฐานและมิติการจัดการความรู้ที่เน้นการเป็นฐานข้อมูลของประเทศในภาพรวม (National Science and Technology Development Agency, 2011)

กลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา สตูล และตรัง ภาพรวมเศรษฐกิจของพื้นที่เหล่านี้ขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรมเป็นหลัก เนื่องจากมีฐาน

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพสูง มีความสวยงาม ความโดดเด่น และมีศิลปวัฒนธรรมที่ผสมผสานทางอารยธรรม ได้รับความนิยมในหมู่นักท่องเที่ยวต่างชาติโดยเฉพาะกลุ่มที่มีรายได้สูง โดยกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันเป็นกลุ่มที่ได้รับทุนวิจัยเพื่อสนับสนุนการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก มียุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดร่วมกันทั้ง 5 จังหวัด มีเครือข่ายภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยวฝั่งอันดามันที่เข้มแข็ง แต่ยังต้องการองค์ความรู้ ตลอดจนทักษะในการบริการและการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้กับคลัสเตอร์ท่องเที่ยวในเขตการท่องเที่ยวอันดามัน

ถึงแม้ว่าการจัดการผลการวิจัยจะมีการจัดเก็บเป็นอย่างดี แต่กระบวนการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในกลุ่มพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็วยังมีน้อย ซึ่งการจัดการผลการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินการของธุรกิจท่องเที่ยวในปัจจุบันให้ทันกับสถานการณ์การท่องเที่ยวภายใต้พลวัตที่เกิดขึ้น การศึกษาครั้งนี้เล็งเห็นถึงความต้องการจำเป็นดังกล่าว จึงได้ดำเนินการศึกษาวิจัยการจัดทำโครงการรูปแบบการเชื่อมโยงและต่อยอดผลการวิจัยการท่องเที่ยวไทยผ่านเครือข่ายผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความโดดเด่นโดยมุ่งเน้นการวิจัยเชิงบูรณาการจากผลการศึกษาให้มีการกำหนดเป้าหมายและวิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจนให้เหมาะสมตามลำดับความสำคัญ จากผลการวิจัย กำหนดระยะเวลา และแผนการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำไปใช้ในการพิจารณาทบทวนภารกิจ การดำเนินงาน สถานการณ์ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการตั้งเป้าหมาย เพื่อปฏิบัติตามภารกิจให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นในการส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และต่อยอดการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นและระดับชาติให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อรวบรวมผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันที่มีการจัดทำในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา จากแหล่งทุนต่าง ๆ
2. เพื่อศึกษากระบวนการ และวิธีการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน
4. เพื่อพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเรื่องการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ตามแนวคิดของ Creswell (2009) และ Edmonds and Kennedy (2013) มีหลักการสำคัญ คือ การจำแนกข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล

การเติมเต็มข้อมูล การพัฒนาเครื่องมือวัด การหามุมมองใหม่และขยายความข้อมูล เทคนิควิจัยนี้เป็นการนำเทคนิควิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพมาผสมผสานกันในการทำวิจัย เพื่อจะตอบคำถามการวิจัยได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีพื้นฐานแนวคิดจากการหลอมรวมปรัชญาของกลุ่มปฏิฐานนิยม และกลุ่มปรากฏการณ์นิยมเข้าด้วยกัน อาจเรียกว่าเป็นแนวคิดของกลุ่มปฏิบัตินิยม (Pragmatism) ซึ่งมีความเชื่อว่าการยอมรับธรรมชาติของความจริงนั้นมีทั้งสองแบบ ในงานวิจัยนี้นำแนวทางวิจัยแบบลู่เข้า-คู่ขนาน (Convergent-Parallel Approach) โดยใช้การออกแบบคู่ขนาน (Parallel-Data Base Design) มาใช้ตามลักษณะของการออกแบบคู่ขนาน คือ การศึกษาปรากฏการณ์การเข้าถึงงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ มีการแยกเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการที่แตกต่างกัน นำผลที่ได้จากทั้งสองวิธีมาเปรียบเทียบและตีความปรากฏการณ์ที่ศึกษามารวมกัน จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องและขยายผลการวิจัย (Makmee, 2016)

แนวคิดด้านการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หมายถึง การรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด (Office of the Bureaucratic Development Commission, 2020) การจัดการความรู้ไม่ใช่เป้าหมาย แต่เป็นเครื่องมือหรือกระบวนการ ดังที่ Frost (2010) เสนอไว้คือ การระบุความต้องการ กำหนดแหล่งความรู้ การแสวงหาความรู้ การดึงความรู้มาใช้ และแบ่งปัน และการจัดเก็บความรู้เพื่อการเรียนรู้เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น (Srinon, 2018)

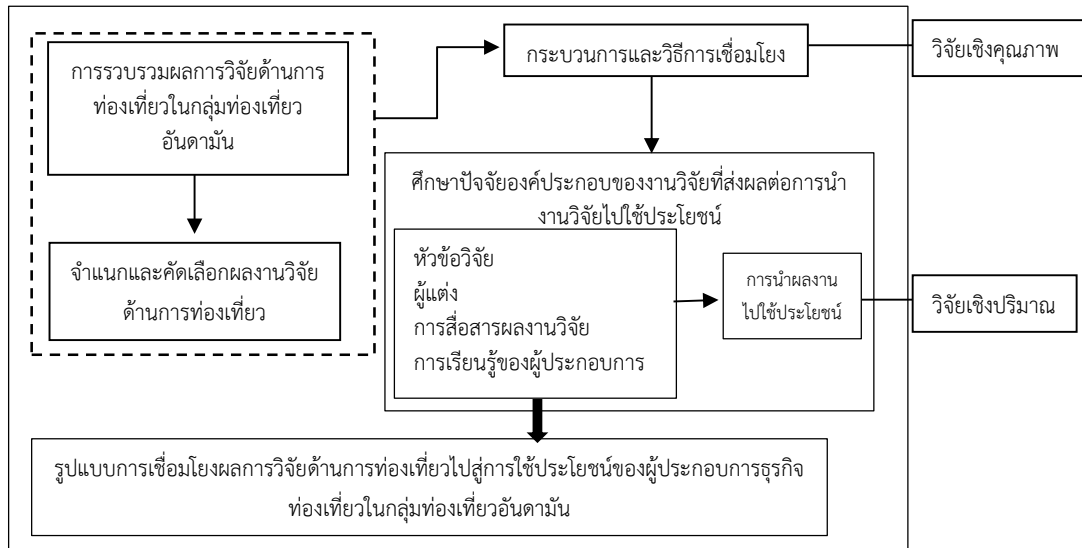
แนวคิดระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management Information System: MIS) หมายถึง ระบบที่รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อนำมาประมวลผลและจัดรูปแบบให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงานและการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหาร เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดย MIS ประกอบด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ 1) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรมาไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ และ 2) สามารถทำการประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานและการบริหารงานของผู้บริหาร โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการจัดการสารสนเทศ (Metarikanon, 2015) ปัจจุบันขอบเขตการทำงานของระบบสารสนเทศขยายตัวจากการรวบรวมข้อมูลที่มาจากภายในองค์กรไปสู่การเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทั้งจากภายในท้องถิ่น ประเทศ และระดับนานาชาติ ปัจจุบันธุรกิจต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีศักยภาพสูงขึ้นเพื่อสร้าง MIS ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Tharapit, 2013)

แนวคิดการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ (Research Utilization) เป็นการดำเนินกิจกรรมของนักวิจัยหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่จะสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม มีหลักฐานการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เช่น รูปถ่าย หนังสือเชิญ หนังสือแสดงความต้องการหรือเอกสารที่

แสดงได้ว่าการนำผลงานวิจัยไปใช้จริง ซึ่งการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยสามารถจำแนกได้ 4 มิติ ได้แก่ การใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนหรือสังคม และ การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (National Research Council of Thailand, 2018) โดยการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ เป็นการพิจารณาจากการอ้างอิงผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ผลงานที่มีคุณค่าหรือเป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ ย่อมต้องมีบุคคลหรือนักวิชาการอื่นนำผลงานไปอ้างอิง ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ในเชิงปริมาณด้วยจำนวนและความถี่ในการอ้างอิง ในส่วนของการใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย เป็นสิ่งที่พูดถึงกันมากทั้งในระดับโลกและในประเทศไทย พิจารณาจากหลักฐานการนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจในการบริหาร/กำหนดนโยบาย ในขณะที่การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนหรือสังคม พิจารณาจากหลักฐานการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยในชุมชน และการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ พิจารณาจากหลักฐานการนำข้อมูลไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจของภาคเอกชน (Thailand Institute of Scientific and Technological Research, 2001) ดังนั้น ผลงานวิจัยด้านท่องเที่ยวจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ผู้คนในท้องถิ่น และผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำผลการวิจัยไปใช้ เพื่อพัฒนากลุ่มเป้าหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องตระหนักถึงความสำคัญและดำเนินการอย่างจริงจัง โดยการออกแบบกระบวนการวิจัยเริ่มจากการรวบรวมงานวิจัยในพื้นที่ เพื่อจัดหมวดหมู่ของงานวิจัยตามกลุ่มพื้นที่เป้าหมาย คือ กลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน และจำแนกงานวิจัยออกตามประเด็นหลักสำคัญที่ใช้เป็นชุดความรู้เพื่อเป็นเครื่องมือในการเข้าสู่การศึกษา โดยมีกระบวนการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ผ่านวิธีการสื่อสารที่สามารถให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจ และนำความรู้ไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่า มุ่งเน้นในด้านการพัฒนาวิชาการเป็นส่วนใหญ่ การศึกษาในกลุ่มของผู้ใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวยังมีอยู่น้อย ดังนั้นในทางคู่ขนาน ผู้วิจัยต้องการใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกี่ยวกับองค์ประกอบงานวิจัย ได้แก่ หัวข้อวิจัยหรือโจทย์วิจัยของผู้วิจัยมาจากหน่วยงานใดที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงข้อมูล รวมถึงการสื่อสารผลงานวิจัยให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเข้าใจ และสามารถดึงข้อมูลนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มอันดามันที่ส่งผลต่อการที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจะนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และเพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติโดยเร็วสำหรับแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยกำหนดกระบวนการวิจัยและกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: จากการทบทวนวรรณกรรมโดยผู้วิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แบบคู่ขนาน ใช้ทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดตามวัตถุประสงค์งานวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อรวบรวมผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันที่มีการจัดทำในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา จากแหล่งทุนต่าง ๆ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต ใช้คำสืบค้น คือ “งานวิจัยในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน” “งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต” “งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่” “งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา” “งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง” “งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล” นำมาจัดเป็นหมวดหมู่และจำแนกตามประเด็น ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ปีที่ตีพิมพ์ หัวข้อเรื่องงานวิจัย แหล่งทุนวิจัย ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ศึกษาของงานวิจัย และประเด็นด้านการท่องเที่ยวและบริการ

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษากระบวนการ และวิธีการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ นักวิจัย ใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) คือ นักวิจัยที่ทำงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภาคใต้ 5 จังหวัดฝั่งอันดามัน จำนวน 10 ตัวอย่าง ได้แก่ นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 3 คน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต จำนวน 2 คน และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

สถาบันละ 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเชิงลึก เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการคัดเลือกหัวข้อวิจัย และสอบถามถึงวิธีการสื่อสารผลงานวิจัยไปยังผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเพื่อใช้ประโยชน์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์เพื่อสรุปข้อมูลด้านกระบวนการและวิธีการที่นักวิจัยใช้เพื่อสื่อสารไปยังผู้ใช้งานวิจัยเป็นข้อความบรรยาย (Descriptive) ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และจดบันทึก

กลุ่มที่ 2 คือ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ทั้ง 5 จังหวัด โดยใช้เกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งตามรายจังหวัดจากความร่วมมือของสมาคมการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัด คัดเลือกจากผู้ประกอบการที่มีความสนใจงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ จังหวัดละ 4 คน รวม 20 คน วิธีเก็บข้อมูลใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Interview) เพื่อระดมความคิดเห็น และเพื่อประสิทธิภาพของการสนทนากลุ่มตามหลักการจัดอภิปรายกลุ่ม จึงมีการแบ่งการอภิปรายออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ดำเนินการจัดประชุมที่โรงแรมรอยัลภูเก็ต ซิตี้ จังหวัดภูเก็ต มีผู้นำการสนทนากลุ่มเป็นผู้เปิดประเด็นในการสนทนาร่วมกัน โดยอาศัยการสร้างบรรยากาศและพลวัตของกลุ่ม กระตุ้นให้เกิดการแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาการคัดเลือกหัวข้อวิจัย กระบวนการและวิธีการสื่อสารผลงานวิจัย และการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีการบันทึกภาพและบันทึกเสียงเพื่อให้ได้ข้อมูลจากสมาชิกผู้เข้าร่วมสนทนาแต่ละคนอย่างละเอียด ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชื่อมโยงมโนทัศน์และข้อสรุปใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน 5 จังหวัด จำนวนตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแบบโควตาจำนวน 5 พื้นที่ พื้นที่ละ 80 ตัวอย่างเท่ากัน โดยเก็บผ่านสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดสตูล และสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม มีการพัฒนามาจากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาของวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 ทำให้ได้มาซึ่งแบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ผ่านการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผลการวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องภายในของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.852 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมานด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อพัฒนารูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลแบบ

องค์รวม (Wongwanit, 2002; Kenaphoom, 2019) ในลักษณะหาความสัมพันธ์ของผลการศึกษาที่นำไปสู่การสรุปประเด็นที่เป็นตัวแปรสำคัญในการจัดทำรูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน และสามารถเป็นแนวทางที่นำไปสู่การวางแผนการพัฒนากิจการงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวต่อไป

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การรวบรวมผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามันที่มีการจัดทำในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา จากแหล่งทุนต่าง ๆ

ผลการรวบรวม พบว่า งานวิจัยด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน จำนวนทั้งหมด 123 เรื่อง จำแนกตามจังหวัด พบว่า อันดับหนึ่ง คือ งานวิจัยด้านท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน ทั้ง 5 จังหวัด มีจำนวน 38 เรื่อง รองลงมา คือ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 33 เรื่อง จังหวัดสตูล จำนวน 19 เรื่อง จังหวัดตรัง จำนวน 18 เรื่อง จังหวัดกระบี่ จำนวน 11 เรื่อง และจังหวัดพังงา จำนวน 4 เรื่อง ตามลำดับ ด้านแหล่งทุนที่สนับสนุนงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวที่ได้จากการรวบรวมงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน ที่จัดทำขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2562 พบว่า มีแหล่งทุนที่สนับสนุนทุน ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน ทั้งหมด 5 แหล่ง โดยแหล่งทุนที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัย/สถาบันการศึกษา รองลงมา คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ตามลำดับ ประเด็นการวิจัยด้านการท่องเที่ยวแยกเป็น 12 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว 2) ด้านธุรกิจที่พักแรม 3) ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน 4) ด้านการท่องเที่ยวเชิงอาหาร 5) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ 6) ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 7) ด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 8) ด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ/เชิงการแพทย์ 9) ด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชน 10) ด้านการท่องเที่ยวทางทะเล 11) ด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตร และ 12) ด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ

2. กระบวนการ และวิธีการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก พบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากทั้งแหล่งทุนภายใน ได้แก่ มหาวิทยาลัย และแหล่งทุนภายนอกจากภาครัฐ ซึ่งมีกระบวนการหรือการสื่อสารผลการวิจัยให้ผู้ใช้ประโยชน์หลากหลายช่องทางตามความเหมาะสมของแต่ละผลงาน ผู้วิจัยส่วนใหญ่มีการเผยแพร่ทั้งในรูปแบบของการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ การนำผลงานวิจัยเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลสืบค้นห้องสมุดออนไลน์ การนำเสนอในการประชุมวิชาการ (Proceeding) และการประชุมระดับนานาชาติ (International Conference) เป็นหลัก มีบางส่วนที่มีการเชิญสื่อมวลชน

เพื่อจัดแถลงข่าว โดยทำการเผยแพร่ผ่านสื่อ Social Media เช่น Facebook การจัดประชุมร่วมกับสมาคม ชุมชน และผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว จัดทำวิดีโอ Presentation จัดทำโบรชัวร์ สร้างรูปแบบเส้นทางหรือโปรแกรมท่องเที่ยว จัดทำคู่มือสรุปผลงานวิจัย และการนำเสนอผลงานแบบบรรยาย (Oral Presentation) โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council of Thailand, 2018) มีการเชิญผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเข้ามามีส่วนร่วมในงานวิจัย เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบาย แผนงาน ยุทธศาสตร์ ในด้านการคัดเลือกหัวข้อวิจัยจากประเด็นเร่งด่วนที่ต้องศึกษา ผลจากการหารือร่วมกับหน่วยงานส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความเห็นเพิ่มเติมว่า กระบวนการเชื่อมต่อและการนำไปใช้ประโยชน์ควรผ่านหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ กล่าวคือ ควรมีศูนย์เชื่อมโยงผลงานวิจัยกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ต้องการรู้แนวทาง และแผนงาน นโยบายต่าง ๆ เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดให้ธุรกิจของตน ซึ่งการเชื่อมโยงงานวิจัยที่ดีและให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น ควรดึงผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยตั้งแต่เริ่มต้น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถนำผลจากงานวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจและเกิดประโยชน์ได้จริง

ผลจากการสนทนากลุ่มเพื่อระดมความคิดเห็น และประมวลข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ในประเด็นกระบวนการและวิธีการเข้าถึงแหล่งข้อมูล เพื่อสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของการท่องเที่ยวในฝั่งอันดามัน พบว่า โจทย์วิจัยหรือหัวข้อวิจัยที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย คือ การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว การสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เป็นผู้บริโภค การจัดการสิ่งแวดล้อม คุณภาพการบริการ การบริการขนส่งสาธารณะ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ และโครงสร้างพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีการสืบค้นข้อมูลงานวิจัยจาก Search Engine ทั่วไป แต่มีการนำไปใช้ประโยชน์เป็นส่วนน้อย เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวประสบปัญหาในการเข้าถึงงานวิจัย และการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากเหตุผลคือ แหล่งข้อมูลงานวิจัยเข้าถึงยาก มีความซับซ้อนและการดำเนินการเข้าถึงมีหลายขั้นตอน เช่น มีการเข้ารหัส ผู้สืบค้นต้องเป็นคนในวงการวิชาการจึงสามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น ภาษาที่ใช้ในงานวิจัยนั้นเข้าใจยาก เนื่องจากเป็นภาษาทางวิชาการ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวบางส่วนไม่ทราบแหล่งสืบค้นข้อมูลงานวิจัย รวมถึงไม่ทราบแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการติดต่อไปที่หน่วยงานใดในการค้นหางานวิจัย นอกจากนั้นพบว่า ผู้ให้ข้อมูลไม่เปิดเผยความจริงต่อผู้วิจัย ทำให้ข้อมูลงานวิจัยนั้น ๆ ไม่น่าเชื่อถือและนำมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ ไม่มีคู่มือในการใช้งานสำหรับการค้นคว้งานวิจัยที่ต้องการ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวไม่ทราบวิธีที่ถูกต้องในการเข้าถึงงานวิจัย งานวิจัยไม่ตรงกับปัญหาที่ผู้ประกอบการต้องการ ดังนั้นผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวจึงไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ ในขณะเดียวกันผู้วิจัยไม่มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยรวมถึงไม่มีการนำผลงานวิจัยที่ได้ส่งมอบให้กับชุมชนหรือผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ไปเก็บข้อมูล และประการสุดท้าย ไม่มีศูนย์ให้ความช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลงานวิจัย ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวไม่ทราบวิธีการในการสืบค้น เนื่องจากไม่มีผู้ให้ความช่วยเหลือ

3. ปัจจัยองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน

ส่วนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 63.00 เพศชาย ร้อยละ 37.00 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 37.50 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นร้อยละ 54.90 ประเภทของธุรกิจการท่องเที่ยวที่ประกอบกิจการ ส่วนใหญ่ประกอบกิจการประเภทที่พักแรม ร้อยละ 20.10 อยู่ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 69.10 ส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานวิจัย ร้อยละ 78.90 และไม่เคยสืบค้นงานวิจัย ร้อยละ 79.20

3.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ด้านหัวข้อวิจัย ด้านผู้แต่ง ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย และด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางและแปรผลข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 1 ภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยองค์ประกอบงานวิจัยด้านการท่องเที่ยว

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านหัวข้อวิจัย	3.70	0.868	มาก
2. ด้านผู้แต่ง	3.23	1.169	ปานกลาง
3. ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย	2.72	1.121	ปานกลาง
4. ด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	3.22	0.854	ปานกลาง
5. ด้านผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	3.61	0.955	มาก
รวม	3.30	0.756	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน มีระดับความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านหัวข้อวิจัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.70 และด้านผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.61 ด้านผู้แต่ง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.23 ด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ

ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22 และด้านการสื่อสารผลงานวิจัย ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.72

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

องค์ประกอบ	1	2	3	4	5
1. ด้านหัวข้อวิจัย	1				
2. ด้านผู้แต่ง	0.548*	1			
3. ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย	0.382*	0.571*	1		
4. ด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	0.399*	0.467*	0.423*	1	
5. ด้านผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์	0.346*	0.507*	0.476*	0.535*	1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของรูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัย การท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน พบว่า องค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านหัวข้อวิจัย ด้านผู้แต่ง ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย ด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และด้านผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.	β	t	Sig	Tolerance	VIF
ด้านหัวข้อวิจัย	0.010	0.052	0.009	0.192	0.848	0.671	1.490
ด้านผู้แต่ง	0.188	0.044	0.230*	4.300	0.000	0.523	1.912
ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย	0.168	0.041	0.197*	4.065	0.000	0.641	1.561
ด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	0.381	0.051	0.341*	7.481	0.000	0.722	1.385

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์	B	S.E.	β	t	Sig	Tolerance	VIF
ค่าคงที่ (Constant)	1.279	0.183		6.999	0.000		

R Square (R^2) = 0.396, Adjust R Square (AR^2) = 0.390, Std. Error of the Estimate (S.E.) = 0.746, F = 66.015

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001, ตัวแปรตาม (Dependent Variable) = ผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์, B = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ, S.E. = ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน, β = ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน, t = ค่าสถิติที่ใช้ใน t test

จากตารางที่ 3 เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านหัวข้อวิจัย ด้านผู้แต่ง ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย และด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์บางตัว ได้แก่ ด้านผู้แต่ง ด้านการสื่อสารผลงานวิจัย และด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถร่วมกันพยากรณ์หรือมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) = 0.396 หรือคิดเป็นร้อยละ 39.6 โดยตัวแปรด้านการเรียนรู้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน β = 0.341 ตัวแปรด้านผู้แต่ง มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน β = 0.230 และตัวแปรด้านการสื่อสารผลงานวิจัย มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน β = 0.197 ตามลำดับ ทั้งนี้ พบว่า ตัวแปรด้านหัวข้อวิจัย ไม่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

4. รูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน

รูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวกับผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยแสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ คือ SACLO ได้แก่ ด้านการคัดเลือกหัวข้อวิจัย จากงานวิจัยที่ได้คัดเลือกมา ซึ่งวิเคราะห์จากผู้แต่งหรือผู้ประพันธ์ผลงานวิจัย ตลอดจนการสื่อสารผลงานวิจัยของผู้วิจัย ทั้งการสื่อสารโดยใช้ตัวผู้วิจัยเอง และการสื่อสารที่ไม่ใช่ตัวผู้วิจัยต่อแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัยและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกิดการเรียนรู้ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการประยุกต์หรือต่อยอด ในการพัฒนาการท่องเที่ยวรวมถึงธุรกิจการท่องเที่ยว และเกิดผลลัพธ์ในทางที่ดีจากการนำผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

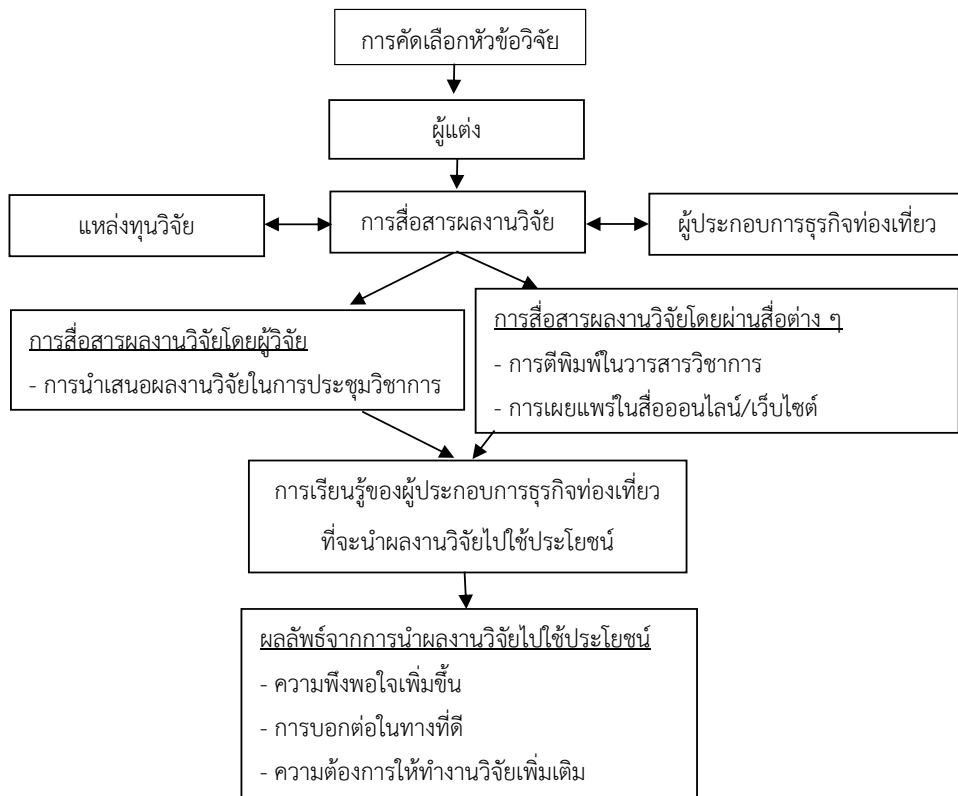
4.1 การคัดเลือกหัวข้อวิจัย (Selection of Research Topics) หมายถึง การพิจารณาเลือกหัวข้อวิจัยด้านการท่องเที่ยวควรพิจารณาจากการระบุประเภทธุรกิจการท่องเที่ยวในสาขาต่าง ๆ ปัญหาที่ต้องการศึกษา และระบุผลที่จะได้ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาให้ชัดเจน ส่วนใหญ่แหล่งทุนที่สนับสนุนการทำวิจัยมีส่วนสำคัญมากในการตัดสินใจให้ทุน โดยเลือกจากหัวข้อวิจัยที่น่าสนใจ ในขณะที่ผู้ใช้งานวิจัยจะมองหัวข้อวิจัยเป็นอันดับแรกเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยควรตั้งหัวข้อวิจัยให้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย ตรงประเด็นกับปัญหาที่บ่งบอกถึงประเภทของงานวิจัยได้ อันจะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเลือกไปใช้ประโยชน์ทันที

4.2 ผู้แต่ง (Author) หมายถึง ผู้วิจัยที่เป็นผู้ดำเนินงานวิจัยและประพันธ์หลักของผลงานวิจัย โดยผู้วิจัยมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการผลิตผลงานเพื่อประโยชน์ของสังคม ทั้งนี้ นักวิจัยควรมีทัศนคติกว้างไกล ไม่คับแคบ มีความซื่อสัตย์สุจริต ดังนั้น ชื่อของนักวิจัยจึงมีความสำคัญมากในงานวิจัย (Ketudat, 1995) โดยพิจารณาจากคุณลักษณะของผู้แต่ง ดังนี้ 1) ชื่อผู้ประพันธ์หลัก 2) ชื่อเรื่อง 3) ผลการวิจัย และ 4) หน่วยงานที่สังกัด

4.3 การสื่อสารผลงานวิจัย (Communication of Research Results) หมายถึง การนำเสนอผลงานวิจัยของผู้วิจัยต่อแหล่งทุนที่สนับสนุนการทำวิจัย และผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว โดยจำแนกรูปแบบการสื่อสาร ดังนี้ 1) การนำเสนอโดยผู้วิจัย ได้แก่ การนำเสนอผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการ และ 2) การนำเสนอโดยไม่ใช้ตัวผู้วิจัย ได้แก่ การตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ และการเผยแพร่ในสื่อออนไลน์/เว็บไซต์ การสื่อสารผลงานวิจัยเพื่อการขยายผลและส่งผ่านงานวิจัยไปยังสาธารณชนมีความจำเป็นที่นักวิจัยต้องตื่นตัวปรับผลงานที่เข้าข่ายเข้าใจยาก และได้รับความสนใจเฉพาะแวดวงวิชาการ มาสวมบทบาทนักสื่อสารเชิงกลยุทธ์ในการใช้สื่อใหม่สำหรับเผยแพร่ผลงานวิจัยอย่างสร้างสรรค์ (Charoenchotithum, Thummasena, & Jenjad, 2017)

4.4 การเรียนรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (Learning of Tourism Business Entrepreneurs) หมายถึง หลังจากผู้วิจัยมีการสื่อสารผลงานวิจัยไปยังผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวแล้ว การเรียนรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวเกี่ยวกับเนื้อหาของผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวและทักษะในการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรมเป็นส่วนสำคัญที่สุด โดยผู้ที่จួយกระตุ้นให้เกิดการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ควรต้องเข้าใจพฤติกรรมและความต้องการที่แท้จริงของผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ (Thailand Development Research Institute, 2013)

4.5 ผลลัพธ์จากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (Outcomes from the Use of Tourism Research) หมายถึง ผลที่ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้รับจากการนำผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ 1) ความพึงพอใจจากการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น โดยการนำไปประยุกต์หรือการนำผลการวิจัยไปต่อยอดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว 2) การแนะนำหรือการบอกต่อในทางที่ดีแก่พันธมิตรทางธุรกิจทางการท่องเที่ยว และ 3) ความต้องการให้ทำการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมในครั้งต่อไป ซึ่งมีรูปแบบตามภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน (SACLO Model)
ที่มา: จากการวิเคราะห์โดยผู้วิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ประเด็นผู้วิจัยและแหล่งทุน นักวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยทั้งจากแหล่งทุนภายในและภายนอกหน่วยงาน ทั้งในและต่างประเทศ มีกระบวนการหรือวิธีเชื่อมโยงผลการวิจัยที่หลากหลายตามความเหมาะสมของแต่ละผลงาน มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหลากหลายวิธี ทั้งในรูปแบบของการตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการ การนำงานวิจัยเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลสืบค้นห้องสมุดออนไลน์ การนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ และระดับนานาชาติ เป็นต้น ปัจจุบันแหล่งทุนวิจัยของประเทศ เช่น The Thailand Research Fund (2018) ต้องการให้มีการบริหารจัดการผลงานวิจัยเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ และสื่อสารกับสังคมจนเกิดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลลัพธ์ของงานวิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของ Isichaikul (2014) ที่พบว่า การดำเนินการศึกษาวิจัยในพื้นที่ทำให้ทราบถึงศักยภาพหรือขีดความสามารถในการจัดการภายในพื้นที่ได้ตรงตามเป้าประสงค์ได้อย่างแท้จริง และสอดคล้องกับการศึกษาของ World Travel and Tourism Council (2017) ที่ต้องการให้ผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวมีความทันสมัยและ

เป็นปัจจุบัน อันจะนำไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริการของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว สร้างความยั่งยืนแก่ชุมชนและสภาพแวดล้อม และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย การใช้ประโยชน์เชิงชุมชนหรือสังคม และการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ (National Research Council of Thailand, 2018) ทั้งนี้ ผู้วิจัยคิดว่ากระบวนการขับเคลื่อนงานวิจัยผ่านแหล่งทุนภาครัฐ และขั้นตอนการผลิต ผลงานวิจัย ควรมีกลยุทธ์ใหม่ที่มุ่งผลักดันให้แหล่งทุนเลือกนักวิจัย และนำนักวิจัยเข้าสู่ปัญหาที่ชัดเจน เพื่อจะได้ดำเนินการวิจัยที่รัดกุม ตรงประเด็นและสามารถนำผลการวิจัยไปใช้งานได้อย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยองค์ประกอบของงานวิจัยที่ส่งผลต่อการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน โดยภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง มีการให้ความสำคัญกับหัวข้อวิจัย และผลลัพธ์ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก สอดคล้องกับที่สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ต้องการพัฒนาการสื่อสารหัวข้อวิจัยและผลลัพธ์ของงานวิจัยมาบริหารจัดการให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น (Thailand Development Research Institute, 2013) ประเด็นที่ต้องพิจารณา คือ ด้านการสื่อสารผลงานวิจัยที่มีผลต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับการศึกษาของ Berlo (1960) ที่พบว่า ช่องทางการสื่อสารมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่ทำให้การสื่อสารนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและสำเร็จดังเป้าหมายที่ตั้งไว้ อีกทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ Metarikanon (2015) ที่กล่าวว่า ปัจจุบันขอบเขตการสื่อสารผ่านระบบสารสนเทศขยายตัวจากการรวบรวมข้อมูลที่มาจากภายในองค์กรไปสู่การเชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ทั้งจากระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

ส่วนที่ 3 รูปแบบการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เป็นการสร้างองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวกับผู้นำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยแสดงองค์ประกอบของรูปแบบดังกล่าวที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันตั้งแต่การคัดเลือกหัวข้อวิจัยด้านการท่องเที่ยวภายในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน ผู้แต่งหรือผู้ประพันธ์ผลงานวิจัย ตลอดจนการสื่อสารผลงานวิจัย ทั้งการสื่อสารโดยใช้ตัวผู้วิจัยเอง และการสื่อสารที่ไม่ใช้ตัวผู้วิจัยต่อแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัยและผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เพื่อการเรียนรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการประยุกต์หรือต่อยอดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวรวมถึงธุรกิจการท่องเที่ยว และเกิดผลลัพธ์ในทางที่ดีจากการนำผลงานวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปใช้ประโยชน์ ซึ่ง Thailand Institute of Scientific and Technological Research (2001) เสนอว่า ผลการวิจัยไม่ว่าจะเป็นในรูปของความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์หรือนวัตกรรม การยืนยันทฤษฎีแนวทางการพัฒนาปรับปรุงงานหรือการตอบปัญหาข้อสงสัย จะเป็นข้อมูลหรือความคิดที่ทรงคุณค่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่ต้องการพัฒนา และเป็นเครื่องมือที่ใช้แสวงหาวิทยาศาสตร์ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนา หากเป็นงานวิจัยด้านท่องเที่ยว ผลการวิจัยก็จะเป็นประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว ต่อผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

และผู้คนในท้องถิ่น ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนากลุ่มเป้าหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์จึงเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องตระหนักถึงความสำคัญและดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติโดยเร็ว สำหรับแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tippakoon (2019) ที่กล่าวว่า การสร้างกลไกเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิตผลงานวิจัยกับผู้ใช้ประโยชน์มีความสำคัญ และหากมีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างสม่ำเสมอแล้ว ก็เป็นไปได้อย่างมากว่าผลงานวิจัยจะถูกนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาควรจัดตั้งศูนย์ดำเนินงานการเชื่อมโยงผลการวิจัยด้านการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มท่องเที่ยวอันดามัน เพื่อศึกษาข้อมูลและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มท่องเที่ยวอันดามันให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง
2. การคัดเลือกหัวข้อวิจัยมีความสำคัญ เพราะเป็นประตูด่านแรกของการเข้าถึงงานวิจัยอย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้วิจัยควรใส่ใจการตั้งหัวข้อให้มีความชัดเจนง่ายต่อการถูกเลือกไปใช้ได้ทันที
3. การเผยแพร่ผลงานวิจัยไปสู่ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มอันดามัน ควรมีการย่อข้อมูลให้เข้าใจง่าย และมีการสื่อสารในรูปแบบของ Infographic ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถเข้าใจผลงานวิจัยและนำไปใช้ได้ง่าย เนื่องจากภาษาของงานวิจัยค่อนข้างเข้าใจได้ยากในมุมมองของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
4. ควรมี Platform/ศูนย์กลางข้อมูล เพื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวรวมถึงผู้ที่สนใจการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยของคลัสเตอร์ในพื้นที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวกรวดเร็ว รวมทั้งมีหน่วยงานด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงหรือเผยแพร่ผลงานระหว่างผลวิจัยกับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว สร้างความร่วมมือเป็นภาคีเครือข่าย เพราะจะช่วยให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำงานวิจัยไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
5. ควรมีการจัดชุมชนแห่งการเรียนรู้ การใช้ระบบพี่เลี้ยงเพื่อสอนงานด้านการค้นคว้าการวิจัย และการเชื่อมโยงงานวิจัยไปสู่ผู้ใช้ได้อย่างเหมาะสมตรงตามความต้องการ เช่น ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากรท่องเที่ยว ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว คุณภาพการบริการ เป็นต้น อีกทั้งควรมีการนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้มีการเรียนรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรม เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ให้กับองค์กรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการต่อยอดงานวิชาการนำข้อมูลไปใช้ในการพิจารณาบริหารงานและการจัดทำโครงการต่าง ๆ รวมถึงช่วยเพิ่มศักยภาพของชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาในประเด็นนวัตกรรมการจัดการผลการวิจัยมาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลให้กับธุรกิจท่องเที่ยวและบริการของประเทศไทย รวมถึงควรมีการศึกษา สำรวจปัญหา และความต้องการของ

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีประเด็นที่ควรพัฒนาเพิ่มเติม คือ ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการเชื่อมโยงผลการวิจัยการท่องเที่ยวไปสู่การใช้ประโยชน์ของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของไทยต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้ อีกทั้งขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาสละเวลาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย รวมถึงข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์

เอกสารอ้างอิง

- Berlo, D. K. (1960). *The process of communication: An introduction to theory and practice*. New York: Holt Rinehart and Winston.
- Charoenchotithum, A., Thummasena, A., & Jenjad, R. (2017, April 28). Strategic communication: Using new media to disseminate research work to the new generation. In *The RSU National Research Conference* (p.789 - p.800). Rangsit University, Pathumthani. [in Thai]
- Creswell, J. W. (2009). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches* (3rd ed.). California: Sage.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Edmonds, W. A., & Kennedy, T. D. (2013). *An applied reference guide to research designs: Quantitative, qualitative, and mixed methods*. London: Sage.
- Frost, A. (2010). *Building knowledge management frameworks and models*. Retrieved from <http://www.knowledge-management-tools.net/knowledge-management-frameworks.html>
- Isichaikul, R. (2014). *Specialized tourism management*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University Press. [in Thai]
- Junhasobhage, J. (2016). Strategies to encourage the creation of research for the utilization of Ramkhamhaeng University. *Journal of Doctor of Social Sciences*, 6(1), 20-30. [in Thai]
- Kenaphoom, S. (2019). Principle and approach of academic synthesis. *Journal of Local Governance and Innovation*, 3(2), 89-105. [in Thai]
- Ketudat, S. (1995). Researcher role in current context. *Journal of Behavioral Science*, 1(1), 9-16. [in Thai]
- Makmee, P. (2016). Research design for mixed method research. *Journal of the Associated of Researchers*, 21(2), 19-31. [in Thai]

- Metarikanon, D. (2015). *Information and communication technology for information management*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. [in Thai]
- National Research Council of Thailand. (2018). *Best practices for applying research to teaching and learning or integrating research into classes Chiang Rai Rajabhat University*. Retrieved from http://i4biz.nrct.go.th/ewt_news.php?nid=34 [in Thai]
- National Science and Technology Development Agency. (2011). *Thai national research repository*. Retrieved from <http://www.tnrr.in.th> [in Thai]
- Office of the Bureaucratic Development Commission. (2020). *Knowledge management*. Retrieved from <http://www.catc.or.th/KM/files/article/article1.doc> [in Thai]
- Srinon, S. (2018). *Knowledge management*. Retrieved from <http://k.skarea2.go.th/?name=article&file=view&id=8> [in Thai]
- Thailand Development Research Institute. (2013). *TDRI researcher for digital communicator*. Retrieved from http://tdri.or.th/attachment_id=6982 [in Thai]
- Thailand Institute of Scientific and Technological Research. (2001). *Research utilization plan 2012 - 2016* (Research report). Bangkok: Publisher of Strategic and Business Development Group. [in Thai]
- Tharapit, C. (2013). Application of information and communication technology for the business operation of traditional retailers. *Journal of Business Administration*, 8(2), 225-238. [in Thai]
- The Thailand Research Fund. (2018). *Strategy (2017 - 2021)*. Bangkok: Publisher of Xeno Publishing & Package. [in Thai]
- Tippakoon, P. (2019). Factors influencing research utilization by Thai governmental agencies. *Journal of Humanities and Social Sciences*, 11(21), 102-122. [in Thai]
- Tourism Authority of Thailand. (2020). *Thailand tourism strategy 2015 - 2017*. Retrieved from http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114 [in Thai]
- Wongwanit, S. (2002). A synthesis of needs assessment techniques used in students' thesis of Faculty of Education, Chulalongkorn University. *Journal of Research Methodology*, 15(2), 255-277. [in Thai]
- World Travel and Tourism Council. (2017). *Travel and tourism economic impact Caribbean*. London: World Travel and Tourism Council.